

פרשת נשא

כניסה יציאה ר"ת

ת"א : 19:13 20:05 20:58

י"ם : 19:15 20:08 21:02

ב"ש : 19:13 20:05 20:58

חיפה : 19:16 20:08 21:00

נִשְׂאָה וְהָיָה לְךָ כְּאִשְׁתְּךָ

מתורתו והתמדתו של פנוד האדמו"ר פנש"ק ראב"ד מחוקו
רבי יאשיהו יוסף פינפון שליט"א

והעצה היעוצה להינצל ולא ליפול בגאווה אחרי עלייה שאדם עלה ברוחניות, היא שכל מעלה שאדם זוכה לה רוחנית, יקשור אותה להקב"ה, כמו שמובא בחז"ל על המדרש (ויק"ר כז, ב) "מי הקדימני וְאַשְׁלָם" (איוב מא, ג) מי עשה מזווה עד שלא נתתי לו בית, כלומר אדם שרוצה לזכות לבית יקדים לפני כן מזווה.

"בְּרַכָּהּ ה' וַיִּשְׁמְרָהּ"
על ידי שהאדם קושר כל דבר לקב"ה הוא שומר על המעלה והברכה שקיבל

"בְּרַכָּהּ ה' וַיִּשְׁמְרָהּ"
על ידי שהאדם קושר כל דבר לקב"ה הוא שומר על המעלה והברכה שקיבל

אדם שרוצה לזכות למעלה גדולה, יקשור את המעלה הגדולה שהוא זוכה ועומד לזכות בה להקב"ה, כך גם כאשר האדם ישיג מעלה ברוחניות מעלה בכל דבר קדוש, יקשור אותה להקב"ה. לכן **"בְּרַכָּהּ ה' וַיִּשְׁמְרָהּ"** הקב"ה יברך את האדם וישמור אותו שהמעלה והסיעתא דשמיא הגדולה תישאר אצלו על ידי שיקשור את המעלה ואת הדבר הגבוה שהשיג להקב"ה.

והנה אפשר לבאר ולומר על המדרש הזה יסוד גדול, שהקב"ה נותן לאדם שפע זו ברכה אחת, אבל שהשפע הזה ישאר אצל האדם זו ברכה שניה. וכך אומר דוד המלך **"מִי יַעֲלֶה בְּהַר ה' וְיִמִּי יִקְוֶם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ"** (תהלים כד, ג), **"מִי יַעֲלֶה בְּהַר ה'"** המעלה של האדם לעלות בהר ה' לעלות לדרגות גבוהות, **"וְיִמִּי יִקְוֶם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ"** מי ידע לשמור על המעלה הגבוהה שהקב"ה נתן לו.

וכך גם בברכה פה, **"בְּרַכָּהּ ה' וַיִּשְׁמְרָהּ"** הקב"ה יברך אותך שתהיה לך שפע בפרנסה, שתהיה לך עליה גדולה ברוחניות, **"וַיִּשְׁמְרָהּ"** שהקב"ה ישמור אותך שהמעלות שזכית והמעלות שהגעת, תדע לשמור עליהם במעמד ובמקום הגבוה ביותר.

דברים אלו הם לא רק בענייני ממון, אלא גם בענייני שמיים. גם בענייני שמיים כאשר האדם זוכה לסייע תא דשמיא גדולה והאדם זוכה להצלחה ברוחניות, המעלה הגדולה שלא תיכנס בתוכו גאווה או מידות רעות. הרבה אנשים השיגו מעלות רוחניות גבוהות, אבל אחרי כן הגאווה שנכנסה בתוכם, והמחשבה שהם הגיעו לדרגות גבוהות, החריבה את כל המעלות הגבוהות שהגיעו אליהן.

קדושת העלון ודברי התורה יהיו להצלחת דודי ואבישג לזרע בר קימא

העלון מוקדש לע"נ הצדיק הטהור מו"ר ועט"ר רבנו משה אהרון פינטו זצ"ל זיע"א לרפואת כבוד האדמו"ר רבנו יאשיהו יוסף בן זהרי פינטו שליט"א להצלחת התורמים היקרים להצלחת הילדים יאשיהו יוסף יואל ומאיר אהרון בנימין הי"ו

"יִשָּׂא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם. וַיִּשְׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֶבְרָכֵם"
 כאשר יש שלום בעם ישראל שמו של הקב"ה קיים לעולם לעולם

נראה, דהנה בפרשת סוטה אנו למדים גודל מעלת השלום, כמו שאומרת הגמרא (שבת קטז.) שמי שנכתב בקדושה ימחה על המים הללו, כדי לעשות שלום בין איש לאשתו. מזה יש לאדם ללמוד איך צריך להיות אוהב שלום ורודף שלום, ולוותר מכבוד ולהעביר על מידותיו עבור השלום, הלא אם התורה מסכימה למחוק את השם ולוותר על כבוד שמו יתברך, כל שכן שיש לאדם עצמו לעשות כן.

ומובא במדרש בפרשתנו (במד"ר ט, כ) מעשה רבי מאיר שהיה דורש בליל שבת בבית הכנסת, והייתה שם אשה אחת ששמעה את דרשתו. כאשר חזרה לביתה מצאה את הנר כבוי, אמר לה בעלה היכן היית עד עכשיו? אמרה לו שומעת היית את רבי מאיר דורש, והיה אותו האיש לצר, אמר לה אין את נכנסת לביתי עד שתלכי ותוריקי בפניו של רבי מאיר. יצאה לה מביתו, נגלה אליהו זכור לטוב לרבי מאיר, אמר לו הווי בגללך יצאה אשה מביתה, וסיפר לו את פרטי המעשה. מה עשה רבי מאיר, הלך וישב בבית המדרש הגדול, באה אשה לבית המדרש כדי להתפלל, כאשר ראה אותה עשה עצמו כמפסק, אמר לה האם את יודעת ללחוש לעין?

מתוך אימה אמרה לו האשה לא, אמר לה רקקי לי שבעה פעמים לפני וייטב לי, עשתה כן. אמר לה, לכי אמרי לבעלך אתה אמרת לי שאירוק פעם אחת ואני רקקתי שבעה פעמים. אמרו לו תלמידיו, רבי כך מבזים תלמוד תורה, אילו היית אומר לנו היינו מביאים אותנו ומלקים אותנו על הספסל, ומחזירים לו את אשתו. אמר להם לא יהיה כבוד מאיר גדול מכבוד קונו, ומה אם שם הקודש שנכתב בקדושה אמר הכי טוב שימחה על המים להטיל שלום בין איש לאשתו כבוד מאיר לא כל שכן ע"ש.

ואם את כבוד התורה של רבי מאיר מוטב לבזות כדי לעשות שלום, יתבונן נא האדם בעצמו כמה הוא צריך לוותר בביתו על כבודו, ובלבד שישגי המטרה להשכיח

קדושת העלון ודברי התורה יהיו להצלחת אלמוג יוסף בן כוכבה, שירן בת שושנה אליה עמרם בן שירן, נועה בת שירן למשפחת סלוקי

אלירן בן ג'נט, ברק בן אפרת לינדה רחלי בת מרלן מיכל, שרה בת איילה דליה

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לרפואת רותם גואטה בן רבקה הי"ו ניסים ונפלאות

כתר קדושה רבנו משה אהרון פינטו זצוק"ל

מעשי צדקה וחסד רבים לאין ספור עשה רבי משה אהרון במשך ימי חייו. הנתנה לאחרים הייתה חלק ממחותו, והרושם שהתקבל ממעשיו היה כי כל מה שנמצא ברשותו נועד בעצם עבור אחרים. בשנות מלחמת העולם השנייה, כאשר לא היו לו מזומנים לחלק לעניים לקמחא דפסחא, מכר כמעט את כל מה שהיה בביתו, השאיר לעצמו מעט כלי בית, והסתפק כל ימי החג במצות, מים ומעט צימוקים מהם הכין יין לקיים מצות קידוש וארבע כוסות.

כל כספי הפדיונות שהובאו לו חילק לצדקה, פעמים לעניים, ופעמים לבני תורה העמלים על משנתם בדור חק רב.

בכלל, כאשר היו באים בני תורה להתברך מפיו, היה מתחמק מהם בצניעותו האופיינית, באומרו: "מי אני שאברך אתכם, הלא הינכם עוסקים בתורה יומם ולילה, והיא המברכת אתכם". לאחר מכן היה מאריך ומשוחח עמם בדברי תורה, ובסופו של דבר היה מברכם מעומק הלב, אולם בשום אופן לא נטל מהם, אלא להיפך, פעמים רבות העניק להם מתנה כפי שהתאפשר לו באותה עת. ובשעת פטירתו של רבי משה אהרון מן העולם לא הניח באוצרותיו מאומה לבניו, כי אם ציווי לשמור דרך השם ודרך אבותיהם. בחשבון הבנק השאיר מעט לאשתו הרבנית תחיה שתוכל לכלכל עצמה זמן מה, עוד כמה דברים נוספים לילדיו, ותו לא!

היחס שקיבל הכסף שעבר תחת ידיו נדמה ליחס של גזבר נאמן למוסדות צדקה. רבי משה אהרון לא העלה אפילו על דעתו כי יש באפשרותו להנות מן המצלצלים, וכל מעייניו היו נתונים כיצד יחלק את כולו למקומות הנכונים והראויים.

בתקופתנו לא נתפסים כלל וכלל, גם אם מקיימים פה ושם בני צדיקים המשתדלים להנות אחרים ממה שחננו אותם מן השמים בזכות אבותיהם, בדרך כלל, הרוב המכריע מתחת מתחלק למוסדות בהנהלתם, או למקורבים שתחת חסותם וכדומה, הנהגה זו כל כך מושרשת ומקובלת, עד שדעת הבריות בימינו איננה יכולה להכיל בכלל אפשרות כזו שיהיה אדם שפשוט יחלק את כל אשר לו בלי איזה מחשבה או קשר לעצמו...

כן כפשוטו... מחלק את כל אשר יש לו, בלי שום טובת הנאה, לא היום ולא לאחר זמן, בלי שום דיני קדימה לאנשי הצר וקרובי משפחה, בלי שום שמץ מחשבה אנוכית, אפילו שמץ...

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לעילוי נשמת
טלי עטר ז"ל, רבי לעזרי ויצמן ז"ל, אמיר מאיר
ויצמן ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה

רציים להקדיש
עלונים לעילוי נשמת יקירכם ?

בא לזכות
להגדיל תורה ולאידרה!!

מחיר המינימום
מחיר המינימום

הרצון הטוב
זה לזמן מה
טרו קוד
הרצון הטוב

חיינו עכשיו
053-735-5074

שות הרי"ף

איך למחוק דברים פנימיים מהזכרון שעוצרים את האדם? והקשר איתם לוקח את האדם למקומות שליליים, כאלה דברים תחתוך, תתנתק בכבוד.

כבוד הרב אמר שבשביל להתקדם קדימה בחיים, חייב למחוק מהזכרון דברים לא טובים שעוצרים אותו. האם לכבוד הרב יש עצה איך למחוק דברים משמעותיים מהראש כדי שיהיה אפשר להתקדם? הנפש.

תשובה

כמו שאמרנו כמה פעמים העולם בנוי מחצי חצי, מהאנשים הם שורש קין וחצי מהאנשים משורש הבל. חצי האנשים שהם משורש קין, כל עסק איתם הוא רע, מי שמשורש קין נתן לך מתנה, שיק לחתונה אתה מפקיד אותו בבנק, מס הכנסה בא אליך. נתן לך סוכריה מהסוכריה שלו אתה מקבל מחלת סוכר.

אדם שהוא משורש הבל מה שאתה עושה איתו טוב, נתן לך ברכה, גם נתן לך סטירה זה ברכה. החמישים אחוז שמשורש קין, הם לא אנשים השורש שלהם הוא בעיה. רבי חיים ויטאל, האר"י הקדוש אמר לו שהוא משורש קין ויזהר מלהרוג כינים, מלהרוג חיות.

אחד הדברים שיודעים מי שורש קין ומי שורש הבל, אנשים שפוחדים ממים, הם אנשים שמשורש קין. אנשים שמשורש קין, הם עושים עבודות ביד. אנשים שמשורש הבל, הם עושים עבודות בפה. צריך לדעת אנשים שמשורש קין זו המציאות שלהם, הם יכולים להיות קדושים עליון, רבי חיים ויטאל קודש קודשים משורש קין.

יש אנשים משורש הבל ויש אנשים שהקשר שלך איתם הוא לא בריא והקשר הזה הוא מזיק לך, לטובת שניכם, חברים מרחוק. הקירבה היא לא בריאה, היא עושה לא בריא והיא משפיעה על האדם שלילי, לא טוב.

תלוי מה זה משמעותיים. יש בן אדם שמשמעותי בשבילו זה לשתות כוס קפה, בשבילו קפה זה הכי משמעותי ואם לא ישתה קפה זה אסון. יש אדם שבשבילו משמעותי זה לחתוך רגל ויש אדם שבשבילו משמעותי זה כך, תלוי מה זה משמעותי.

משמעותי היא מילה יותר מידי רחבה, צריך לדעת מה זה משמעותי. אז זה דבר שיותר לשאול רב או לשאול בצורה פרטית על משמעותי.

אבל אדם צריך לעבוד על עצמו למחוק דברים פנימיים, כי הדברים הפנימיים רצים עם האדם כל הזמן. כאבים פנימיים, האדם עבר מצב קשה עם הורים, מצב קשה עם אנשים, דברים של השפלות בקטנות שהאדם לוקח איתו, חייב להילחם למחוק את זה. אם לא מוחקים את זה, זה הולך עם האדם כל החיים. ואדם אח"כ מחדיר את זה לילדים שלו והילדים שלו לילדים שלו ולא נפטרים מזה. חייב למחוק כאבים מהלב.

אדם צריך למחוק מה שלא טוב לו והוא חי על הגב עם כאבים, זה הרס שחייב למחוק. מי שחי עם משא על הגב החיים שלו לא חיים. מה שלא בריא ולא טוב לאדם, תתנתק ותוריד את זה מהגב שלך. לפעמים יש אנשים שהקשר איתם לא בריא

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לרפואת שירן חנה בת לאה ה"ו

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לעילוי נשמת רוחמה בת לאה ז"ל, פרינו בת לאה ז"ל, ר' חיים בר מימה ז"ל, אליס בת לאה ז"ל תנצבה.

משולחן השבת של כבוד האדמו"ר

סעודה שנייה - פלא יועץ

ונהגנו ללמוד לפני סעודת שבת מהספר "פלא יועץ" לרבנו אליעזר פאפו זצוקל אשר הבטיח ממנו שאקבל טובה, אם אוכה לחוות בנועם ה' וכו' אשתדל להחזיר לו טובה", ומי לא ירצה מליץ יושר כבעל הפלא יועץ

סעודה ראשונה - לימוד אור החיים הקדוש

קבלנו על עצמנו בקהילת קודש שובה ישראל בכל ליל שבת ללמוד בספר הקדוש "אור החיים" ובכתב קדושה זו יושפע שפע מרובה על הכלל ועל הפרט ורבנו האור החיים יהיה מליץ יושר בעדנו ובעד כלל עם ישראל.

ענווה.

ענווה היא מידה טובה דלית דכוותיה, כמאמר רז"ל ענוה גדולה מכולם.

והיא אב התורה ומדות הטובות, ורעותיה מובאות אחריה אהבה ואחוה שלום ורעות עם כל אדם, ואינו כועס כלל ומעביר על מדותיו, ורוחו רוח נשברה ולבו לב נשבר ונדכה, ואינו מקפיד על דבר, ובורח מן הכבוד ואינו מבקש גדולה, ואינו חומד כבוד ואינו מחזיק טובה לעצמו, וכהנה רבות מידות טובות וישרות הן נגררות מן הענוה באמת.

ולפי שבחה וטובתה קשה מציאותה, וצריך האדם לתגבר על יצרו כאיש במחשבות טהורות תדירות, יעשה מלחמה נגד יצרו המפתהו שיגבה לבו ויהיה תועבת ה'.

ואל ילזו מפיו וממחשבתו לאמר, מה אנו ומה חיינו ומה צדקתנו הלא כל הגיבורים כאין ואנשי ה' כלא היו וחכמים כבלי מדע ונבונים כבלי השכל, כי כל מעשינו תוהו וימי חיינו הבל:

"יברכך ה' וישמרך יאר ה' פניו אליך ויהנך ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום" "יברכך ה' וישמרך"

אור החיים הקדוש מבאר ברכת הכהנים ומסביר קודם כל יברכך ואחר כך ישמרך כיוון שהברכה היא כל כך גדולה ומשפיעה דברים טובים יש חשש שמיד אחריה יבואו להזיק לאדם וצריך שמירה לכן רשום ישמרך אחרי יברכך כדי שתיהיה גם שמירה " יאר ה' פניו אליך ויהנך " בעוונותינו הרבים יש מס' כים שהם חומות רוחניות מבידות בינינו לבין אבינו שבשמים על זה בא הכתוב ואמר יאר ה' פניו אליך יבטל ה' אותם המסכים ויקרבנו לעבודתו ונוכה שיושפע עלינו מאור זיו שכינתו

ויחנך שיתן לנו חן ורחינה בעיני כל אדם כעין שנאמר ביוסף הצדיק ויהי ה' את יוסף ויש אליו חסד ויתן חנו וכו' שמצא חן בעיני כל סובביו " ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום " מפרש האור החיים הקדוש על דרך מה שהסביר שהבדילו אותנו עוונותינו מא' בינו שבשמים אז ישא ה' דהיינו יבדיל אותנו ה' מהחטאים ויתן שלום זאת קרבת ה' הפוך מפירודמה' יתברך .

יהי רצון שיזכנו ה' לדבוק בו ובתורתו שבת שלום

° תנא דבי אליהו :

אליהו הנביא התארח אצל אשה אלמנה והיא דאגה לו לכל צורכו ויום אחד מת בנה ואליהו הנביא החיה את בנה .

ומפני מה ובאיזה כח זכה אליהו הנביא לה- חיות את המת ?

מפני שעשה רצונו של הקדוש - ברוך - הוא והיה מתאנח ומצטער ומייצר על כבודו של הקדוש ברוך הוא ועל כבודם של ישראל.

ובכל דור ודור כשהיה אליהו מוצא אנשים צדיקים היה מגפפן ומחבקן ומנשקן ומברך ומשבח

קדושת העלון ודברי התורה היו לעילוי נשמת סימון בן וואליד ז"ל, ליאון בן וואליד ז"ל, מרים בנימין ז"ל בנימין בנימין ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

כל תושבי העיר הוזמנו להשתתף בסעודת המצווה גם שואב המים הגיע בין האורחים ותפס את מקומו בקצה האולם.

שואב המים היה יהודי תם וישר, אשר התפרנס בקושי מעמל כפיו, כשבכל עת פיו ממלמל פרקי תהילים.

החלה הריחנית שהוגשה לשולחן עוררה את רעבונו. הוא חיכה בקוצר רוח לתחילת הסעודה, אך לשוא. לתומו חשב כי איש לא ישים לב אם ייטול את ידיו וישעם מן החלה.

נטל השואב את ידיו לסעודה בירך והתחיל בסעודה. לפתע הבחין העשיר בשואב שהחל בסעודה.

תחושה של יהירות עלתה בליבו, והוא קרא בזלזול לעבר האישי: "הדיוט, אין לך סבלנות להמתין עד שגדולי העיר ייטלו את ידיהם!?" האומנם סבור אתה שבגלל אמירת התהילים שלך אתה זכאי לגשת ראשון לסעודה!?"

מבווייש ונכלם הרכין שואב המים את ראשו, ומיד נשא את רגליו ויצא מן האולם.

איש מן הנוכחים ואף העשיר עצמו לא שמו את ליבם לכך, ועד מהרה פתחו הכול בסעודה החגיגית.

שעת לילה מאוחרת. אחרוני האורחים כבר עזבו את הסעודה והעשיר התיישב ללמוד את שיעורו הקבוע בגמרא.

עייפותו גברה עליו, עיניו נעצמו,

לפתע, רוח חזקה נשאה אותו הרחק, והפילה אותו אי-שם, בחבטה על הקרקע.

אימה משתלטת עליו, בראותו שהוא נמצא בלב מדבר שומם. הוא מנסה לקום, אך כל איבריו כואבים מהנפילה.

בכל-זאת הוא מתחיל להלך אט-אט, עד שהוא רואה מרחוק בית מואר.

הוא מתקרב אל הבית.

פתאום הוא שומע קול קורא מתוך הבית:

"פנו דרך לדוד המלך, ברוך הבא דוד המלך"

. לאחר רגע נשמע שוב הקול: "פנו דרך לבעל-שם-טוב, ברוך הבא הבעש"ט".

ופתאום כל איבריו נעשים חידודין-חידודין.

הקול נשמע שוב:

"מיהו האיש העומד בחוץ, לשם מה הביאוהו לכאן?"

ואז הוא שומע את קולו של דוד המלך עונה:

"אני הבאתיו לדין, ורבי ישראל בעל-שם-טוב יבוא ויהיה סגורו".

העשיר מבין כי הוא עומד לפני בית-הדין של מעלה. דוד המלך מתחיל לטעון:

ומרומם ומגדל ומקדש לשמו של הקדוש ברוך הוא.

אוהב את השם אוהב את עמו ישראל אהבה רבה אהבה עזה אהבת אמת.

ומפני מה זכה יחזקאל הנביא להחיות מתים? מפני שהסתפח על ישראל בכל שעה ושעה והתחבר עימם וסבל צער בשבילם כדי לישא עוונם.

"אבינו שבשמים יהא שמך הגדול מבורך לעולם ולעולמי עולמים ותהיה לך קורת רוח מישראל בכל מקומות מושבותם"

אשרי מי שלא בא לידי עבירה ולא לידי חטא ולא לידי עוון ולא יצא מן הדרך הטובה ועל אחת כמה וכמה זה ששם עצמו עצל מן העבירה ולא עושה אותה.

סיפורי צדיקים

למוצ"ש

בזמן הבעל שם טוב חי יהודי עשיר, גדול בתורה וביראת שמים.

יהודי זה ביקש לכתוב ספר תורה מהודר.

הוא קנה עגלים מובחרים, שאותם שחט שוחט ירא-שמים. את בשרם חילק בין עניי העיר, ואת העורות מסר לידי מומחים, לעבדם לקלף בעבור כתיבת הספר.

הוא מצא סופר ידוע, מדקדק במצוות, אשר הסכים לגור בביתו ולכתוב בעבורו את ספר-התורה.

תנאי התנה עמו, שיכתוב את ספר-התורה בקדושה ובטהרה, בכל ההידורים האפשריים, ובתמורה תובטח פרנסתו ופרנסת בני-ביתו.

ספר-התורה הושלם בשעה טובה.

במעמד מרשים כובדו כל גדולי העיר במילוי

האותיות האחרונות,

וספר-התורה, עטור מעיל משובץ באבנים יקרות, נישא על-ידי העשיר תחת חופה אל בית-הכנסת.

קדושת העלון ודברי התורה יהיו להצלחת
וישועת
נתנאל וחנה גבאי הי"ו

מלווה מלכה

נועם אלימלך

בהעלותך

"וביום הקים את המשכן כיסה הענן את המשכן לאהל העדות ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד הבוקר כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה"

'וביום הקים את המשכן' נראה דהנה הצדיק כל עבודתו להעלות ולהקים את השכינה, *
ואמר הכתוב כאשר יהיה הצדיק במדרגה הזאת 'ויקים את המשכן' היא השכינה, *
'כיסא הענן את המשכן', פרוש הצדיק הזה הוא תמיד בהכנעה גדולה וכאלו כסהו הענן, דהיינו שעומד לפניו שפלותו וחסרונות שבו וחושב בעצמו שאינו צדיק כלל, 'ובערב' *
רצה לומר אבל מי שהוא בערב ובחשך, 'יהיה על המשכן כמראה אש', פרוש הוא חושב בעצמו שהוא 'כמראה אש' שהוא צדיק גמור, *
'כן יהיה תמיד הענן יכסנו' בצדיק גמור, 'וכמי' ראה אש לילה' מי שהוא במדרגת לילה הוא סובר דווקא שהוא טוב, והאמת הוא להפך אצל הצדיק גמור, וקל להבין: *

"כל ימיי התפללתי שאמירת תהילים תהיה חשובה לפני הקב"ה עד שהקב"ה הבטיחני שכל מי שעוסק בפרקי תהילים, כאילו הוא עוסק בנגעים ואהלות; והנה בא אדם זה וביזה ברבים איש פשוט, שואב-מים, בגלל אמירת התהילים שלו..."

פתח זקן בית-הדין ואמר:
"דינו של איש זה מיתה בידי שמים, אך תחילה עלינו לשמוע מה יש לרבי ישראל בעש"ט לסגור עליו".
פתח הבעש"ט ואמר:

"הדין הוא אמת ונכון, אך בדרך זו לא יתקדש שם ה' בעולם, ולא ידעו את קדושת אמירת תהילים. אדרבה, יש לתת לפני האיש בחירה, לקבל עליו דין שמים או לתקן על ידי עריכת סעודה שנייה, שלא תיפול בכבודה מהסעודה הראשונה, בסעודה זו יספר באוזני כל בני העיר את אשר ראה כאן הלילה, ויבקש את סליחתו של שואב המים".

בית-הדין קיבל את דברי הבעש"ט.
שליח בית-הדין יצא אל מחוץ לבית למסור לעשיר את ההחלטה, ולקבל את תשובתו. בחיל וברעדה ענה העשיר כי הוא מקבל עליו את הברירה השנייה, ומיד יעשה זאת.

כשזיעה קרה מכסה את גופו התעורר העשיר אל מול דף הגמרא, נרעש ונפחד כולו. בבוקר הזמין את כל תושבי העיר לסעודה שנייה, ובסעודה סיפר את חלומו הנורא, ובהתרגשות פנה אל שואב המים וביקש את סליחתו.

למחרת עשה העשיר את דרכו למז'בוז', לפגוש את מי שלימד עליו זכות בבית-הדין של מעלה. כשנכנס לחדרו של הבעש"ט וראה את פניו, נפל מתעלף. כאשר התעורר ורצה לספר את כל הסיפור, הפסיקו הבעש"ט ואמר: "הלוא כבר ראיתך..."
מאז הפך היהודי לחסיד נלהב של הבעל שם טוב.

לעילוי נשמת זאב מזרחי בן לאה ז"ל

ולהבדיל

אורן בן אסתר הי"ו להצלחה

בריאות וכל הישועות

לזכות רבי שמעון בר יוחאי זצוקל

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לע"נ

סול בן סימון בת בידה ז"ל

דוד בן סימון בן חנינא ז"ל

רוזט בת אסתר ז"ל

ת.נ.צ.ב.ה

להצלחת שיר בן סימון בת אסתר

שמוסרת נפש על הפצת העלון וזיכוי

הרבים,

ולהצלחת וישועת טל משה בן פלורה

בקרוב ממש

לעילוי נשמת שלום בן חנה

למשפחת אברג'ל

ולהצלחת חן ושמעון אברגל

ובני משפחתם

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לעילוי נשמת
צמח בן תמו ז"ל, אסי שאול בן עליזה ז"ל